

Refleksionsrapport

Det var grænseoverskridende for mig, at stille hende personlige spørgsmål om hendes mors død, fordi det umiddelbart virker som et meget følsomt emne. På forhånd havde jeg forberedt nogle runder, som vi var blevet anbefalet undervejs i forløbet, i stedet for at forberede direkte spørgsmål. Det fungerede rigtig godt, og gjorde interviewet mere flydende og naturligt, end det ellers ville have været. Jeg havde de her emner, som jeg vidste, at vi skulle ind omkring, og ellers var der frit spil ift. de emner, hun selv kom ind på. Det gav en god effekt, specielt for mig, men mit indtryk var også, at kilden fandt det mere naturligt på den måde. Interviewet tog lidt over en time i alt.

Jeg var bevidst om, at hun både skulle fortælle om konkrete detaljer, og stillede hende opklarende spørgsmål til flere af de ting, hun nævnte. Det gav mig nogle gode detaljer at arbejde med, da jeg skulle i gang med skrivefasen. Det gav ofte anledning til nogle mere reflekterende spørgsmål, så den teknik fungerede også.

Generelt var jeg bevidst om den teori, vi har lært og læst om, men det betyder ikke, at jeg ikke lavede fejl. Jeg er selv blevet meget bevidst omkring, hvornår jeg stiller et dødssynd-spørgsmål, og kan også klart se resultatet; kilden kommer med et upræcist eller meget kort svar. Jeg er derfor nået et stykke af vejen med den interviewteori, vi har haft, men der er lang vej endnu. Dog er jeg blevet meget mere bevidst om, hvad jeg præcis gør i interviewsituationen, og hvordan jeg får det bedst mulige svar ud af kilden (åbne, fokuserede spørgsmål)

Set i bakspejlet kan jeg være i tvivl om, om det i virkeligheden var godt, at jeg kendte så meget til hendes historie på forhånd. Om det kan have blokeret mig i mit arbejde. Desuden havde jeg svært ved at sortere i de mange konkrete scener, hun fortalte om tsunamien fra Thailand – og jeg har svært ved at afgøre, om jeg i virkeligheden fik sorteret nok i dem i den endelige artikel. Her tog fascinationen for alvor over, og jeg måtte dræbe mange af mine ”darlings” på min vej.

For mig var historien alment interessant på to måder. For det første kan man forholde sig til, hvordan det er at være på ferie og hygge sig med sin familie, men hvordan tilfældigheder kan have indflydelse på resten af dit liv. Line og hendes forældre var på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt, og det er en følelse, som de fleste kan forholde sig til. For det andet er det også alment interessant, hvordan en pige håndterer at miste sin mor som teenager, og hvordan hun har det otte år senere.

Reelt var der to historier i denne, og måske skulle jeg have valgt den ene frem for den anden. Jeg synes dog, at det er lykkedes meget godt at kombinere dem på denne måde. Den stærke scene i indledningen er vigtig for sammenhængen mellem de to historier, fordi det er her, de bliver bundet sammen.

Alt i alt hjalp interviewteorien mig meget, da jeg endelig skulle lave interviewet, og jeg følte mig bedre rustet til at tale med kilden om det personlige emne (selvom jeg stadig syntes, at det var grænseoverskridende). Teorien har ikke gjort min teknik perfekt, men har i hvert fald gjort mig bevidst om de mulige fejl, der er at lave. Og hvad disse fejl betyder for kildens svar.

Kilde:

Line Toft Sørensen
Bækkegårdsvej 23
8800 Viborg
Tlf: 52 39 09 40